

hjemme. Han vilde have Valget mellem, hvilken Ret han vilde gøre gældende, i alt Fald ved at slutte, i Stedet for, at den Tanke, som Lovforslaget har villet gennemføre, og som alle andre Stater tilligtede ad forskellige Veje at gennemføre, er den, at man maa vælge et af to, enten slutte sig til det fremmede Land eller vedblive at være Danst. Vedbliver man at være Danst, søger man ikke Statsborgerret i det fremmede Land, og vælger man det fremmede Land, kan man ikke tage Forbehold for, hvis Omstændighederne tilraade det, hvis man finder det bekvemt og de private Formaal derved fremmes, at genoptage den danst Statsborgerret.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som vedkommende § 2, vil jeg ligeledes i Tilslutning til den ærede Indenrigsminister blot tilføje dette, at det var ganske rigtigt, hvad det ærede kongevalgte Medlem bemærkede, at der var Stemning for den Tanke at sætte 18 Aar i Overensstemmelse med, hvad der er gældende Ret, i Stedet for 22 Aar, og 17 Aar i Stedet for 21, men en af Grundene, hvorfor vi ikke til Slutning kunde slutte os dertil var, at det, der skulde opnaas i reel Henseende, som det ærede Medlem antydede, naar han talte om Legater, Stiftelser, Indtrædelse i Underofficersskolen, Elevskolen osv. vilde ikke kunne naas, fordi Spørgsmaalet for de fleste af disse Forhold vilde foreligge for den paagældende, mange Gange i alt Fald, endnu før han havde opnaaet den Alder af 17, henholdsvis 18 Aar, hvortil Tanken var, at Aldersgrænsen skulde ned sættes. Og naar dette dog ikke kunde naas, forekommer det mig, at der var al Rimelighed for at følge den Betragtning, som Lovforslaget hviler paa. Den Bestemmelse, her skal tages, maa tages af en Person, der er moden til at tage den, og det er han, juridisk i hvert Fald, jo ikke hos os før det fyldte 18de Aar, og faktisk vel næppe heller, før det Tidspunkt indtræder, som Lovforslaget har fastsat.

S. Jensen: Naar jeg atter har bedt om Ordet, er det for igen at udtale mig om det Tilfælde, at en danst Kvinde gifter sig med en fremmed Mand. Jeg kan nemlig ikke indse, at jeg har gjort mig skyldig i nogen Selvmodsigelse i, hvad jeg har udtalt. Naar hun gifter sig med en fremmed Mand, har hun, saa længe hun er gift med ham, Hjemsted i det Land, som er hans Hjemsted. Lad os tænke os, at det er en svensk Mand, saa har hun, dersom han løser sig fra Sverige og søger Indfødsret her og den bliver bevilget ham, med det samme sin

Indfødsret tilbage, men gør han ikke det og beholder sit Hjemsted i Sverige og bevarer det ved at melde, at han vil beholde det, inden Udgangen af de 10 Aar, har hun sit Hjemsted der, og kan han ikke forsørge sig selv, men bliver udstift, maa hun følge ham. Men det haarde kommer frem efter min Mening, naar han dør uden at have søgt at faa Indfødsret her, at hun saa skal sendes ud af Landet til et Land, hvor hun ikke har været. Det er det, jeg ikke godt kan finde mig i.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 1 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1075)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A., Sp. 2455), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 til § 2 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1075)

vedtoges uden Afstemning.

Inden Afstemningen gik videre, bemærkede

Formanden: Som før bemærket, gaar jeg altsaa ud fra, at man er enig i, at Ordet „udenlandst“ i § 2, 2det Stykke, 1ste Linie, udgaar. (Ophold). Det er saaledes vedtaget.

Lovforslagets § 2 (se Tillæg A., Sp. 2455), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 3 (se Tillæg A., Sp. 2455) med de vedtagne Ændringer

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 4 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1075) og Lovforslagets § 4 (se Tillæg A., Sp. 2455), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 5 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1075) samt Lovforslagets § 5 (se Tillæg A., Sp. 2457), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.